

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 37

- 37,1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב, בְּאֶרֶץ מִגְוָרֵי אַבְיֹוֹ--בְּאֶרֶץ, כְּנָעַן.
- 37,2 אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב, יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעֵ-עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אַחִיו בְּצֹאן, וְהוּא וְעַר אֶת-בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה, וְנָשֵׁי אַבְיֹוֹ; וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבְרָתָם כִּעֵשׂ, אֶל-אַבְיָהֶם.
- 37,3 וַיִּשְׂרָאֵל, אֶהָב אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בְּנָיו--כִּי-בֶן-זִקְנִים הוּא, לוֹ; וַעֲשֵׂה לוֹ, כְּתוּבַת פָּסִים.
- 37,4 וַיִּרְאוּ אָחִיו, כִּי-אֲתוֹ אֶהָב אַבְיָהֶם מִכָּל-אַחִיו--וַיִּשְׁנְאוּ, אֹתוֹ; וְלֹא יָכֹלוּ, דַּבְּרוֹ לְשָׁלֵם.
- 37,5 וַיְחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם, וַיַּגֵּד לְאַחִיו; וַיּוֹסֶפוּ עוֹד, שָׁנָא אֹתוֹ.
- 37,6 וַיֹּאמֶר, אֲלֵיהֶם: שִׁמְעוּ-נָא, הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי.
- 37,7 וְהִנֵּה אֲנִי חֹמַם מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים, בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהִנֵּה קֹמָה אֲלַמְתִּי, וְגַם-נִצְבָה; וְהִנֵּה תִסְבְּיָה אֲלַמְתִּיכֶם, וְתִשְׁתַּחֲוּן לְאֲלַמְתִּי.
- 37,8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ, אָחִיו, הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ, אִם-מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בָּנוּ; וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ, עַל-חֲלַמְתּוֹ וְעַל-דִּבְרָיו.
- 37,9 וַיְחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר, וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאַחִיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד, וְהִנֵּה הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים, מִשְׁתַּחֲוּיִים לִי.
- 37,10 וַיְסַפֵּר אֶל-אַבְיָיו, וְאֶל-אַחִיו, וַיַּגְעֵר-בּוֹ אַבְיָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ: הַבּוֹא וְבוֹא, אָנֹכִי וְאִמִּי וְאֶחָיו, לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ, אֶרְצָה.
- 37,11 וַיִּקְנְאוּ-בּוֹ, אָחִיו; וְאַבְיָיו, שָׁמַר אֶת-הַדָּבָר.
- 37,12 וַיִּלְכוּ, אָחִיו, לְרַעוֹת אֶת-צֹאן אַבְיָהֶם, בְּשָׂכֶם.
- 37,13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף, הֲלוֹא אָחִיךָ רָעִים בְּשָׂכֶם--לָכֵה, וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם; וַיֹּאמֶר לוֹ, הִנְנִי.
- 37,14 וַיֹּאמֶר לוֹ, לָךְ-נָא רָאֵה אֶת-שְׁלוֹם אָחִיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן, וְהַשִּׁבְנִי, דַּבְּרִי; וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַמְקֵי חֲבְרוֹן, וַיָּבֵא שָׂכְמָה.
- 37,15 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ, וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה; וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר, מַה-תִּבְקֹשׁ.
- 37,16 וַיֹּאמֶר, אֶת-אָחִי אֲנִכִּי מִבְּקֹשׁ; הִגִּידָה-נָא לִי, אֵיפֹה הֵם רָעִים.
- 37,17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ, וְסַעוּ מִזֶּה--כִּי שִׁמְעַתִּי אֲמַרְיִם, בְּלָכֵה דְמִינָה; וַיִּלַּךְ יוֹסֵף אַחֵר אָחִיו, וַיִּמְצְאֵם בְּדִתָּן.
- 37,18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ, מִכַּחֵק; וַיְבַטְרֵם יִקְרַב אֲלֵיהֶם, וַיִּתְנַכְלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ.
- 37,19 וַיֹּאמְרוּ, אִישׁ אֶל-אַחִיו: הִנֵּה, בָּעַל הַחֲלָמוֹת הַלְזָה--נָא.
- 37,20 וַעֲמָה לָכוּ וְנִהַרְגֵהוּ, וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת, וְאִמְרֵנוּ, חָיָה כִּעֵשׂ אֲכַלְתֵּהוּ; וְנִרְאָה, מַה-יְהִי חֲלַמְתּוֹ.
- 37,21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן, וַיִּצְלַח מִיָּדָם; וַיֹּאמֶר, לֹא נִכְנֹוּ בְּפֹשׁ.
- 37,22 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן, אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם--הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר, וַיֵּד אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בוֹ: לְמַעַן, הֲצִיל אֹתוֹ מִיָּדָם, לְהַשִּׁיבוֹ, אֶל-אַבְיָיו.
- 37,23 וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אַחִיו; וַיִּפְשִׁטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתוּבָתוֹ, אֶת-כְּתוּבַת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו.
- 37,24 וַיִּקְחֵהוּ--וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ, הַבְּרָה; וְהַבּוֹר רָק, אֵין בּוֹ מַיִם.
- 37,25 וַיִּשְׁבוּ, לְאָכֵל-לֶחֶם, וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ, וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּצָה מִגְּלַעַד; וַיִּגְמְלֵיהֶם נְשָׂאִים, וְנָכַת וַיִּצְרִי-לֹט--הוֹלְכִים, לְהוֹרִיד מִצְרַיִם.
- 37,26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, אֶל-אַחִיו: מַה-בָּצַע, כִּי נִהַרְגָה אֶת-אַחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ.
- 37,27 לָכוּ וּנְמַכְרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים, וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בוֹ, כִּי-אַחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמְעוּ, אָחִיו.
- 37,28 וַיַּעֲבְרוּ אַנְשֵׁים מִדְּבָרִים סְחָרִים, וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר, וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים, בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף; וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף, מִצְרַיִם.
- 37,29 וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר, וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בְּבוֹר; וַיִּקְרַע, אֶת-בְּגָדָיו.

- 37,30 וַיֵּשֶׁב אֶל-אֶחָיו, וַיֹּאמֶר: הִילֵד אֲיֻנּוֹ, וְאָנִי אָנֹה אָנִי-בָא.
- 37,31 וַיִּקְחוּ, אֶת-כְּתֻבַּת יוֹסֵף; וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁעִיר עִזִּים, וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתֻבַּת בַּדָּם.
- 37,32 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-כְּתֻבַּת הַפָּסִים, וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבִיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, זֹאת מִצְאוֹנוּ: הֲכֹר-בָּא, הַכְּתֻבַּת בְּגֹן הוּא--אִם-לֹא.
- 37,33 וַיִּכְרֶה וַיֹּאמֶר כְּתֻבַּת בְּנֵי, תִּיהֶ נָעָה אֲכַלְתֶּהוּ; טָרֵף טָרֵף, יוֹסֵף.
- 37,34 וַיִּקְרַע וַיַּעֲקֹב שְׁמֹלְתָיו, וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמִתְנָיו; וַיִּתְאַבֵּל עַל-בְּנוֹ, יָמִים רַבִּים.
- 37,35 וַיִּקְמוּ כָל-בְּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לְבִנְחָמוֹ, וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם, וַיֹּאמֶר, כִּי-אֶרְדּ אֶל-בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה; וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ, אָבִיו.
- 37,36 וְהַמִּדְּבָרִים--מָכְרוּ אֹתוֹ, אֶל-מִצְרַיִם: לְפוֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲוִה, שֶׁר הַטְּבָחִים. {פ}